



Kristaus Karaliaus ir jo Motinos pagerbimas Švč. Mergelės Marijos Didžiojoje bazilikoje

Arkiv. Sigitas Tamkevičius

*Kauno arkivyskupo metropolito homilija,
sakyta lapkričio 23 d. Romoje užbaigiant Šiluvos Jubiliejų*

Paskutinį bažnytinių metų sekmadienį visuotinė Bažnyčia švenčia Kristaus Karaliaus iškilnę. Ši šventė – tai įsakmus priminimas, kad Jėzus Kristus turėtų būti kiekvieno Bažnyčios nario Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga. Jėzus save paaukojo ant kryžiaus, kad įkurtų, kaip meldžiamės Mišių prefacijoje, „tiesos ir gyvybės karalystę, šventumo ir malonės karalystę, teisingumo, meilės ir taikos karalystę“. Tik tas turi teisę Kristų laikyti savo Valdovu, kuris jo karalystės principais – tiesa, teisingumu, meile, taika ir šventumu grindžia savo kasdienį gyvenimą. Jei šių principų nesilaikoma, tikintis žmogus išduoda savo Karalių, blogu liudijimu sudarydamas progą pasaulio vaikams niekinti Kristų.

Šiandien mes – Lietuvos vyskupai, kunigai, Dievui pašvęstojo gyvenimo žmonės ir tikintys pasauliečiai – atvykome į Amžinąjį miestą, kuriame yra šv. apaštalo Petro ir Pauliaus kapai ir kur daugybė pirmųjų amžių kankinių krauju paliudijo savo ištikimybę Kristui, pareikšti savo pasiryžimo ištikimai stovėti po Kristaus vėliava. Tik ši ištikimybė yra tikrasis Jėzaus garbinimas, apie kurį mąstėme švęsdami Šiluvos Dievo Motinos Jubiliejų.

Atvykome į Romą ne tik pasižiūrėti šio puikaus miesto, bet ir padėkoti Dievo Motinai Marijai už jos maloningąjį apsireiškimą Šiluvoje prieš 400 metų. Ši brangų Jubiliejų labai iškilmingai drauge su Šventojo Tėvo pasiuntiniu šventėme Lietuvoje, panašiai iškilmingai lietuviai jį minėjo Amerikoje nuo Čikagos iki Los Andželo, Kanadoje, Brazilijoje, net Afganistane bei kitose šalyse.

Užbaigti Šiluvos Jubiliejaus susirinkome viso pasaulio katalikams brangioje Švč. Mergelės Marijos (Santa Maria Maggiore) Didžiojoje bazilikoje. Pasirinkome šios bazilikos Šv. Paulinos koplyčią, nes jos altoriuje yra Marijos „Kelrodės“ ikona, pagal kurią tikriausiai XVII a. pradžioje buvo nutapytas Šiluvos Dievo Motinos paveikslas. Tikintieji labai brangina malonėmis garsų Šiluvos Dievo Motinos paveikslą, kuris yra tarsi šioje bazilikoje esančios Marijos „Kelrodės“ ikonos kūdikis. Panašu, kad po Marijos apsireiškimo 1608 metais, kai Šiluvoje buvo pastatyta nauja bažnyčia, jai buvo parūpintas „Kelrodės“ paveikslas. Šis paveikslas tiksliausiai atspindėjo žinią, kurią Marija anuomet pasakė Lietuvos žmonėms. Ji pasirodė su dieviškuoju



Kūdikiu ant rankų ir verkė. Paklausta, kodėl ji verkianti, apsireiškusioji atsakė, kad šioje vietoje yra užmirštas jos Sūnus.

Šiluvoje pasakyti Marijos žodžiai ir ašaros nebuvo užmiršti ir amžių bėgyje vis iš naujo primindavo mūsų tautiečiams gyvenimą statyti ne ant smėlio, bet ant Kristaus uolos. Todėl 1993 m. į Šiluvą atvykęs popiežius Jonas Paulius II šitaip meldėsi: „Taikos Karaliene, gerbiama Šiluvos šventovėje, pagelbėk šiems su pasitikėjimu į Tave besikreipiantiems vaikams statyti savo ateities rūmą ne ant pasaulėžiūrų smėlio, bet ant Evangelijos uolos; paskatink visuomeniniame ir politiniame gyvenime vadovautis ne asmeniniu ar kolektyviniu egoizmu, bet meilės ir vienybės idealais.“

Kardinolas Vincentas Sladkevičius Nepriklausomybę atgavusią Lietuvą iškilmingai paaukojo Šiluvoje Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai. Jo širdis nujautė, kad Lietuvai dar teks nueiti ilgą, sunkų prisikėlimo kelią ir nuolat reikės „Kelrodės“ pagalbos, kad nepasiklystume ir, svarbiausia, neužmirštume Jėzaus Kristaus.

Lietuvos vyskupai paskutiniame LVK posėdyje nutarė ateinančius metus paskelbti Jubiliejiniais Evangelijos žinios tūkstantmetei Lietuvai metais. Kai Lietuvoje bus minimas jos vardo tūkstantmetis, visą dėmesį sutelksime į naująją evangelizaciją. Iš tiesų tai bus tų pačių darbų, kuriuos vykdėme rengdamiesi Šiluvos Jubiliejui, pratęsimas. Minėdami Marijos apsireiškimo 400 m. Jubiliejų, mes siekėme, kad Jėzus Kristus taptų centrine ašimi, apie kurią sukтуsi visas mūsų gyvenimas. Minėdami pirmuosius Evangelijos žinios žingsnius Lietuvoje, dar kartą apmąstysime krikščionybės kelią nuo kankinio vyskupo šv. Brunono, išliejusio savo kraują dėl Evangelijos, iki mūsų dienų Bažnyčios Lietuvoje. Evangelijos sėkla išdygo šv. vyskupo Brunono krauju aplaistytoje žemėje. Tai įpareigoja kiekvieną iš mūsų. Klausime kiekvienas savęs: kaip ištikimi jaučiamės stovėdami po Kristaus vėliava ir ką mums asmeniškai reiškia Evangelijos žinia? Maldoje ieškokime tiesaus atsakymo.

Kristaus Karaliaus Mišių Evangelijos žodžiai mums paaiškino, ką reiškia būti ištikimam Kristui. Tai reiškia matyti silpnus, kenčiančius savo brolius bei seseris ir jų vargo akivaizdoje neušidaryti savo egoizmo kiaute. Visuomet atminti Žmogaus Sūnaus žodžius, kuriuos jis pasakys savo atėjimo metu: „Kiek kartų taip nepadarėte vienam iš mažiausiųjų mano brolių, nè man nepadarėte“ (Mt 25, 45).

Šiluvos M. Marijos Jubiliejaus Kanadoje užbaigimas

Šventės su arkiv. S. Tamkevičiumi Toronte, Mississaugoje ir Hamiltone

Užbaigimas Jubiliejinių metų Kanadoje prasidėjo Kauno arkivyskupo metropolito Sigito Tamkevičiaus SJ atvykimu į Torontą antradienį spalio 28 d. Čia jam buvo paruošta programa, kad galėtų susitikti su kuo didesniu skaičiumi Ontario provincijos pietuose gyvenančių lietuvių. Jau kitą rytą jis aplankė Toronte esančius lietuvių slaugos namus „Labdara“ ir ten celebravo Mišias Švč.

Mergelės Marijos garbei. Tą vakarą Kanados Lietuvių Katalikų Centro valdyba, Kanados Lietuvių Kunigų Vienybė ir šių organizacijų parinktas Šiluvos Jubiliejaus Kanadoje Komitetas suruošė Anapilio parodų salėje arkivyskupui priėmimą/vakarienę, kurios metu arkivyskupas buvo pasveikintas su artėjančiu gimtadieniu. Ta proga jam buvo įteiktos simbolinės Kanados ir Mississaugos miesto dovanėlės.

Ketvirtadienio rytą arkivyskupas celebravo Šilinės Mišias Hamiltono Aušros Vartų šventovėje, kur susirinko nemažas skaičius parapijiečių. Per Mišias gražiai giedojo parapijos choras, o po Mišių visi rinkosi į Jaunimo Centrą gausioms suneštinėms vaišėms ir pabendravimui. Vakare arkivyskupas turėjo progą susitikti su prel. Putrimo patariamuoju komitetu.

Penktadienį arkivyskupas celebravo rytines Mišias Marijos garbei Toronto lietuvių pensininkų namuose „Vilniaus Rūmai“ ir po Mišių prie kavutės ir užkandėlių pabendravo su šių namų gyventojais. Tuoj iš čia vyko į susitikimą su Toronto arkivyskupu Thomas Collins, kuriam jis padovanojo Šiluvos Jubiliejaus medalį. Ganytojai dalinosi mintimis apie švietimą, seminarijas, pašaukimus ir sekularizacijos problemą.



Susitikimas su Toronto arkivyskupu Thomas Collins, 2008 m. spalio 31 d.

Stovi (iš kairės): kun. Vytautas Staškevičius (Kanados Lietuvių kunigų vienybės pirmininkas ir Kanados Jubiliejaus komiteto narys), Regina Choromanskytė (Komiteto vicepirmininkė), arkiv. Thomas Collins, arkiv. Sigitas Tamkevičius, Antanas Samsonas (Komiteto pirmininkas), Birutė Samsonienė (Komiteto narė).

Šiluvos pamoka „Maironio“ šeštadieninėje mokykloje

Šeštadienio rytą, kartu su per Kanadą keliaujančiu Šiluvos Marijos paveikslu, arkivyskupas nuvyko aplankyti Toronto „Maironio“ šeštadieninę mokyklą.

Į pagrindinę salę, kurioje paveikslas buvo išstatytas, susirinko visi mokiniai, mokytojai, mokyklos vadovybė ir svečiai. Mokyklos vedėja Virginija Zubrickienė pakvietė prel. Putrimą pristatyti arkivyskupą. Tada aštunto skyriaus mokiniai perskaitė savo sukurtą maldą Šiluvos Marijai. Mokinės Adrijana Maksimavičiūtė ir Nerija Gačionytė padeklamavo eilėraščius. Po to, mokytoja Regina Simonaitienė atvedė darželinukus prie paveikslu, kur visi padėjo popierines širdeles su savo vardais. Pirmojo skyriaus mokiniai padėjo prie paveikslu po gėlytę. Visi kartu sugiedojo „Marija, Motinėle“.

Arkivyskupas gražiai pasikalbėjo su mokiniais paklausdamas ar jie žino kur yra Šiluva ir kiek iš jų yra ten apsilankę. Kvietė juos visus aplankyti Šiluvą. Jis linkėjo jiems gerai išmolti lietuvių kalbą ir ragino berniukus pagalvoti apie kunigystę, kad galėtų pakeisti senstančius išėivijos kunigus. Sesele Paulė mokyklos vardu padėkojo arkivyskupui ir padovanojo mokyklos metraštinę bei gėlių puokštę. Arkivyskupui sugiedota „Ilgiausių Metų“. Jubiliejaus Kanadoje komiteto pirmininkas mokiniams trumpai papasakojo apie paveikslą. Po bendros giesmės „Marija, Marija“, mokiniai grįžo į savo klases ir ten pasirašė ant lapų, kurie atsiras Šiluvoje su kitais parašais surinktais per paveikslu lankymąsi visuose lietuvių telkiniuose Kanadoje.

Prisikėlimo parapijoje paskaita „Šiluva praeityje ir šiandien“

Šeštadienio popietę gausus būrys tautiečių rinkosi į Prisikėlimo parapijos salę Toronte pasiklausyti arkivyskupo paskaitos „Šiluva praeityje ir šiandien“ apie tikinčiųjų pasipriešinimą priespaudai ir pagrindinę spaudą. Scena buvo puikiai papuošta Ginto ir Leanne Neimanų pagamintu Šiluvos Marijos medaliu, kuris per Jubiliejų kabėjo



Prisikėlimo parapijos šventovėje, dailiai papuoštas Valerijos Siminkevičienės gėlėmis ir palmėmis. Visus atvykusius pasveikino Jubiliejaus Kanadoje komiteto pirmininkas Antanas Samsonas, kuris pakvietė komiteto narę dr. Judita Čuplinskieneį pravesti popietę. Invokacijai solistas Arūnas Radtkė sugiedojo „Ave Maria“. Arkivyskupą pristatė Kanados Lietuvių Katalikų Centro pirmininkas Kastytis Batūra. Dideliame ekrane skaidrės lydėjo paskaitą, kurioje arkivyskupas nusakė „Kronikos“ istoriją, koku būdu ji buvo leidžiama ir kiek už jos leidimą drąsių žmonių nukentėjo. „Kronika“ buvo pradėta, kad kaip nors laisvasis pasaulis būtų informuotas apie religinę nelaisvę Lietuvoje. Laikraštėlis buvo jo redaguojamas vienoj vietoje, o kitoje buvo spausdinami keli egzemplioriai rašoma mašinėle. Pats arkivyskupas juos mikrofilmuodavo ir



tokiu pavidalu dažniausiai jie būdavo perduodami į vakarus per turistus ir per Maskvos disidentus. Vakaruose „Kronika“ būdavo spausdinama įvairiomis kalbomis. „Kronikos“ leidėjai labai džiaugdavosi išgirdę „Kronikos“ ištraukas, skaitomas per Vatikano radiją, nes tai buvo liudijimas, kad tas numeris pasiekė Vakarus ir, be to, per Vatikano radiją buvo galima su „Kronikos“ informacija supažindinti daug daugiau Lietuvos žmonių, negu vien per kelis iš rankų į rankas perduodamus egzemplorius.

Arkivyskupas trumpai palietė Šiluvos istoriją ir jos reikšmę Lietuvai ypač priespaudos metu. Dabar jis deda pastangas, kad būtų įgyvendintas planas, panašus į tą, kuris buvo paruoštas tuoj po pirmojo pasaulinio karo: įkurti tinkamą sakralinę erdvę tarp Apsireiškimo koplyčios ir Bazilikos bei pastatyti visus reikalingus patogumus piligrimams. Jau tas planas vykdomas. Visa reikalinga žemė įsigyta ir aikštė tvarkoma. Dabar pradedama informacijos centro ir muziejaus statyba.

Po paskaitos vyko muzikinis koncertas, kurį atliko solistas Arūnas Radtkė, pianistė Janina Kuzmaitė, fleitistė Leonie Wall ir akompaniatorė Danguolė Radtkienė. Po padėkos koncerto atlikėjams arkivyskupas įteikė padėkos pažymėjimus nusipelnusiems Kauno arkivyskupijai ir Jubiliejaus Kanadoje vykdytojams. Jau dalis šių pažymėjimų buvo išdalinti Vyskupo Jono Ivanausko per Kanados Jubiliejaus atidarymą balandžio 5 d. Anapilyje. Taip pat buvo įteikti Jubiliejaus medaliai Priskėlimo parapijos ir Lietuvos kankinių parapijos kunigams, kaip padėka už jų parapijiečių paramą Kauno arkivyskupijos įstaigoms bei Šiluvai ir jos Jubiliejui.

Oficialioji popietės dalis užbaigta bendromis giesmėmis „Šiluvos Marija“ ir „Dangaus Karaliene“. Parapijos kavinėje buvo suruoštos vyno ir užkandėlių vaišės, kurių metu visi, kas tik norėjo, turėjo progą pasisiveikinti ir pasikalbėti su arkivyskupu. Arkivyskupui buvo sugiedota „Ilgiausių Metų“.



Jubiliejus užbaigtas Mišiomis Priskėlimo ir Lietuvos Kankinių parapijose



Ir štai jau sekmadienis – pagrindinė Jubilėjaus Kanadoje užbaigimo diena. Rytinę sumą arkivyskupas aukojo Priskėlimo parapijoje ir ten giedojo parapijos jaunimo choras. Po pietų jis atvyko į Lietuvos Kankinių parapiją Mississaugoje užbaigimo Mišioms. Nors tai Vėlinių diena, bet buvo gautas Toronto arkivyskupijos leidimas aukoti Mišias Šiluvos

Marijos garbei. Šią tradicinę kapinių lankymo dieną šventovę sausakimšai pripildė tikintieji. Choriui, kurį vedė Vytas Balita ir Deimantė Grigutienė, pradėjus giesmę „Nenuženk nuo akmens, o Marija ...“ prasidėjo eisena: vėliavos, kurias tvarkė Vytautas Pečiulis, Mišių patarnautojai – Rimas Rėkus, Viktoras Maksimavičius, Linas Aleknevičius ir Audrius Ažubalis, zakristijonas – Vincas Baliūnas su smilkalais, kunigai – Augustinas Simanavičius OFM, Vytautas Staškevičius, Audrius Šarka OFM, Kazimieras Kaknevičius, prelatai – Edmundas Putrimas ir Jonas Staškevičius, diakonai – Bernardas Belickas OFM ir dr. Kazimieras Ambrozaitis, Toronto augziliaras – vysk. John Boissonneau ir arkivyskupas Tamkevičius. Po jų buvo nešamas per visas lietuvių kolonijas Kanadoje keliavęs ir į pradinę kelionės vietą sugrįžęs Šiluvos M. Marijos paveikslas, kurį dabar nešė Toronto aukštesniųjų lituanistinių kursų mokiniai Skaidra Puodžiūnaitė, Emilija Puterytė, Matas Sungaila ir Tomas Trussow. Taip pat buvo atnešta Kanados Jubilėjaus vėliava, kurią nešė komiteto pirmininkas Antanas Samsonas. Prie padėto paveikslu gėles ir palmes meniškai sudėjo Valerija Siminkevičienė. Šventovė ir pagrindinio tako suolai buvo gražiai išpuošti spalvingomis gėlėmis Lietuvos Kankinių parapijos Katalikių Moterų draugijos skyriaus.

Pradžioje Mišių, Jo Ekscelencija pasveikino visus atvykusius, o Kanados Lietuvių Kunigų Vienybės pirmininkas ir komiteto narys kun. Vytautas Staškevičius pasveikino arkivyskupą, Toronto augziliarą, garbės svečius ir visus, kurie susirinko išreikšti savo padėką Dievo Motinai už mūsų tėvynės globą ir pakvietė Toronto augziliarą tarti žodį. Vysk. Boissonneau pasveikino arkivyskupą, priminė visiems, kad Dievo Motinos apsiareiškimas Šiluvoje buvo pirmasis Europoje ir pasidžiaugė, kad Jubiliejus švenčiamas ir Kanadoje.





Mišių skaitinius skaitė Teresė Pargauskienė iš Delhi. Atliepiamąją psalmę giedojo sol. Rimas Paulionis su choru. Evangeliją skaitė diakonas dr. Kazimieras Ambrozaitis. Savo pamoksle arkivyskupas kalbėjo apie Šiluvos Mariją ir jos reikšmę Lietuvai bei visam pasauliui. Skatino visas lietuvių šeimas įsigyti ir namuose iškabinti Šiluvos Marijos paveikslus, kad

kasdien jie būtų matomi, primintų Dievo Motinos apsireiškimą Lietuvoje, ir kiekviena šeima galėtų namuose prie jų kartu melstis. Taip pat prisiminė visų mirusių. Gale Mišių komiteto pirm. Antanas Samsonas simboliškai perdavė paveikslą ir Kanados Jubiliejaus vėliavą arkivyskupui, kad nuvežtų į Šiluvą, ir įteikė arkivyskupui Tamkevičiumi bei vysk. Boissonneau po žymenį prisiminimui šio Jubiliejaus. Po arkivyskupo palaiminimo iškilmingos Mišios buvo užbaigtos giesme „Sveika Marija“. Po Mišių vyko mirusių Lietuvos konsulų Kanadoje pagerbimas Šv. Jono lietuvių kapinėse. Prie a.a. dr. Jono Žmuidzino kapo stovėjo Toronto Vlado Pūtvio šaulių kuopos sargyba. Žodį prie kapo tarė Lietuvos ambasadorė Kanadoje Gintė Damušytė, o arkivyskupas Tamkevičius sukalbėjo maldą. Sekmadienio rytą buvo aplankytas ir kapas a.a. konsulo Vytauto Gylio Parklawn kapinėse, kur ambasadorė tarė žodį ir prel. Putrimas sukalbėjo maldą.

Užsibaigus iškilmėms, būrys rengėjų ir garbės svečių rinkosi į Lietuvos kankinių parapijos kleboniją užkandžiams ir pabendravimui. Arkivyskupas skatino, kad sekančiais metais, kai bus švenčiamas Lietuvos Tūkstantmetis, Kanados lietuviai suruoštų ir religinę tų iškilmų dalį.

Ganytojas išlydėtas į Kauną ir Romą

Pirmadienį arkivyskupas turėjo grįžti į Lietuvą, nes jau antradienį turėjo prasidėti Lietuvos vyskupų konferencijos posėdžiai. Po rytinių Mišių arkivyskupas pašventino dar vieną Šiluvos Mergelės Marijos paveikslą kopiją, kuri tikrausiai ras sau vietą Šv. Jono lietuvių kapinių koplyčioje. Tuo užsibaigė Kanados Šiluvos Jubiliejus Kanadoje. Arkivyskupas pranešė, kad vyks delegacija iš Kauno arkivyskupijos į Romą, kur lapkričio 23 d. Maria Maggiore bazilikoje prie „Salus Populi Romani“ Marijos paveikslą, kurio Šiluvos Marijos paveikslas yra kopija, bus švenčiamos Mišios ir tuo užbaigiamas Lietuvos šventas Šiluvos jubiliejus. Į šią šventę arkivyskupas buvo prašomas nuvežti ir Šiluvos Jubiliejaus Kanadoje vėliavą, kad ji atstovautų visos Kanados lietuvius. Reikia tikėtis, kad Jubiliejus tiek Kanadoje, tiek Lietuvoje nebus tik vienkartinis Dievo Motinos paminėjimas, bet bus tikro dvasinio atsinaujinimo pradžia.

Šiluvos Marijos Jubiliejaus Kanadoje spaudos tarnyba

Dievo Motinos apsireiškimo Šiluvoje 400 m. Jubiliejaus šventimas Romoje

Padėka Viešpačiui už Šiluvos Jubiliejų Švč. Mergelės Marijos Didžiojoje bazilikoje

Lapkričio 23 d. sekmadienį švenčiant Bažnyčios liturginius metus užbaigiančią Kristaus Visatos Valdovo šventę, šv. Mišiomis Švč. Mergelės Marijos Didžiojoje bazilikoje Romoje baigtas ir Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 m. Jubiliejaus paminėjimas. Šia proga vykusioje 6 dienų piligriminėje kelionėje iš Lietuvos į šventąjį Romos miestą atkeliavo per šimtą Kauno arkivyskupijos piligrimų. Į Romą atvykę arkivyskupijos ganytojai, grupė kunigų, kurijos darbuotojų, savanorių, parapijų bendruomenių narių, svetingai pasitikti ir priimti Popiežiškosios lietuvių šv. Kazimiero kolegijos rektoriaus mons. Petro Šiurio, čia studijuojančių kunigų bei kolegijos svečių namų *Villa Lituania* tarnautojų, iškart po sekmadienio vidudienio keliavo į Švč. M. Marijos Didžiąją baziliką, vieną iš keturių didžiųjų Romos šventovių ir didžiausią Dievo



Motinos garbei dedikuotą bažnyčią mieste. Šios bazilikos Šv. Paulinos koplyčioje, kur yra garsioji Švč. Mergelės Marijos „Kelrodės“ ikona, lietuviai piligrimai drauge džiaugsmingai šventė Eucharistiją, vainikavusią Šiluvos Jubiliejaus iškilmes. Liturgijai vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas

Sigitas Tamkevičius, koncelebravo arkivyskupijos augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, Šv. Kazimiero kolegijos rektorius mons. P. Šiurys, per trisdešimt lietuvių kunigų, išpūdinga procesija atėję prie altoriaus didingoje Bazilikoje, kuri savitai susijusi su Šiluvos istorija. Malda ir jaunatviška Šiluvos jaunimo giesmė lietuviai paliudijo savo tikėjimą kitiems Bazilikos maldininkams, čia lankantiems bizantiškojo ikonografinio tipo „hodegetria“ (kelio rodytojos) Marijos ikoną, garsiausią Romos miesto ir vieną labiausiai žinomų katalikiškų Marijos atvaizdų (jo autorystė priskiriama šv. Lukui), pagal kurį, manoma, yra nutapytas ir Šiluvos bazilikos stebuklingojo Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas. Garsioji romiečių globėja („Salus populi romani“) tą sekmadienį tarsi nutiesė regimus tiltus tarp visuotinės Bažnyčios narių,



suvienydamą ir leisdamą labai tolimų kraštų tikintiesiems dar labiau pasijusti vieno Dievo ir dangiškosios Motinos vaikų šeima. Į Kristų, šios šeimos „Alfa“ ir „Omega“, visų Kauno arkivyskupijos piligrimų bei drauge iškilmes šventusių čia studijuojančių ar gyvenančių lietuvių mintis savo homilijoje kreipė arkiv. S. Tamkevičius. Ganytojas pabrėžė, jog lietuviai pilgrimai – Lietuvos vyskupai, kunigai, Dievui pašvęstojo gyvenimo žmonės ir tikintieji pasauliečiai, atvykdami į Amžinąjį miestą, kuriame daugybė pirmųjų amžių krikščionių savo mirtimi paliudijo ištikimybę tikėjimui, atvyko taip pat paliudyti ištikimybės Kristui bei padėkoti Dievo Motinai už apsireikimą Šiluvoje, už jos žinią, kad tik su Kristumi įmanu statyti tvirtus savo gyvenimo namus. Arkivyskupas atkreipė dėmesį, jog šitaip ragino ir popiežius Jonas Paulius II, 1993-aisiais meldęsis Šiluvoje: „Taikos Karalienė, gerbiama Šiluvos Šventovėje, pagelbėk šiems su pasitikėjimu į Tave besikreipiantiems vaikams statyti savo ateities rūmą ne ant pasaulėžiūrų smėlio, bet ant Evangelijos uolos; paskatink visuomeniniame ir politiniame gyvenime vadovautis ne asmeniniu ar kolektyviniu egoizmu, bet meilės ir vienybės idealais.“ Arkiv. S. Tamkevičius taip pat pranešė, jog Lietuvos vyskupai 2009-uosius skelbia Jubiliejiniais Evangelijos žinios tūkstantmečiui Lietuvai metais, kurie skatins apmąstyti krikščionybės kelią tautoje nuo pirmojo jos skelbėjo šv. Brunono iki mūsų dienų. Arkivyskupas pakvietė kiekvieną asmeniškai klausti savęs, ką jam reiškia Evangelijos žinia, aplaistyta pirmojo misionieriaus kankinystės krauju, maldoje iškoti atsakymo, ragino dalyvauti Jubiliejinuose metuose, būti ištikimais Kristui ir liudyti šią ištikimybę visu savo gyvenimu bei tarnavimu kitiems. „Kristaus Karaliaus Mišių Evangelijos žodžiai mums paaiškino, ką reiškia būti ištikimam Kristui. Tai reiškia matyti silpnus, kenčiančius mūsų brolius bei seseris ir jų vargo akivaizdoje neužsidaryti savo egoizmo kiaute. Visuomet atminti Žmogaus Sūnaus žodžius, kuriuos jis pasakys savo atėjimo metu: "Kiek kartų taip nepadarėte vienam iš mažiausiųjų mano brolių, nė man nepadarėte“ (Mt 25, 45)“, – užbaigdamas sakė ganytojas.



Iškilmingų šv. Mišių pabaigoje priėmę ganytojišką palaiminimą, vėliau Kauno arkivyskupijos piligrimai apžiūrėjo V amžiuje statytą, tačiau išsaugojusią savo autentišką vaizdą Baziliką, pasigrožėjo jos mozaikomis, pasimeldė prie Prakartėlės relikvijų.

Šventinis priėmimas Popiežiškojoje lietuvių šv. Kazimiero kolegijoje

Vakare piligrimai buvo pasveikinti Popiežiškojoje lietuvių šv. Kazimiero kolegijoje jos rektoriaus mons. P. Šiurio, čia gyvenančių dvasininkų. Kolegijos, prieš kelias savaites atšventusios 60 metų gyvavimo sukaktį, vadovas pasidžiaugė, jog Šiluvos Jubilėjaus žinia, nusiritusi per Lietuvą, pasiekė kitus kraštus, ir – tai ypač džiugu – pasklido ir Romoje. Pasak rektoriaus, rudeni vykusių Jubiliejinių iškilmų džiaugsmas buvo juntamas ir Romoje, tarp čia gyvenančių lietuvių. Dvasininkas palinkėjo, kad pradėtas didžiulis Šiluvos žinios skleidimo darbas būtų palaimingas, o piligrimystė Romoje kiekvienam taptų dvasine atgaiva. Mons. P. Šiurys padėkojo Kauno arkivyskupui už studentus, pasveikino su naujomis LVK pirmininko pareigomis. Sveikinimo žodžiai buvo skirti ir penkerių metų vyskupo tarnystės sukaktį švenčiančiam vyskupui J. Ivanauskui.

Arkiv. S. Tamkevičius išsakė padėkos žodį kolegijai už didžius darbus, kuriuos ji atliko per savo gyvavimo istoriją, palinkėjo rengti intelektualius ir ypatingos apaštališkos dvasios kunigus Lietuvai. Ganytojas padovanojo Popiežiškajai lietuvių šv. Kazimiero kolegijai Šiluvos Dievo Motinos paveikslą, o Šiluvos Dievo Motinos medalį – aukščiausią Kauno arkivyskupijos garbės ženklą – ilgamečiam kolegijos dvasios tėvui prel. Stasiui Žiliui. Šiluvos Dievo Motinos medaliai taip pat buvo įteikti arkiv. S. Tamkevičiui, vysk. J. Ivanauskui, mons. A. Grušui. Šiame šventiniame priėmime dalyvavo ir Lietuvos ambasadorius prie Šventojo Sosto Vytautas Ališauskas. Svetingieji kolegijos šeimininkai piligrimus pakvietė šventinės vakarienės, o vienos piligriminės dienos vakarą maloniai pasiūlė pažiūrėti kolegijos istoriją atspindinčio filmo, kuriame Popiežiškoji lietuvių kolegija atskleista kaip išpūdinga ilgus dešimtmečius puoselėta lietuviybės salelė Romoje, per savo gyvavimą parengusi per 300 kunigų, ypač buvusi apgaubta popiežiaus Jono Pauliaus II ganytojiško dėmesio, kuriuo jis išreiškė meilę visai Lietuvai.



Malda Didžiosiose Romos bazilikose

Kauno arkivyskupijos piligrimai, padėką Viešpačiui už Šiluvos Jubilėjų išsakę pačioje Bažnyčios širdyje – Romoje, kitomis dienomis meldėsi pagrindinėse bazilikose, susipažino su svarbiomis krikščionybės istorijos vietomis, lankėsi Vatikano muziejuje, grožėjos senosios Romos vaizdais.

Pilgriminėje programoje išskirtiniu įvykiu Jubiliejiniais Tautų apaštalo šv. Pauliaus metais buvo pirmadienį, lapkričio 24 d., drauge šventos šv. Mišios Šv. Pauliaus bazilikoje. Būtent šioje Bazilikoje, pastatytoje ant apaštalo kapo, savo ganytojo arkiv. S. Tamkevičiaus paraginti, arkivyskupijos maldininkai meldė apaštalo Pauliaus uolumo skleidžiant Evangelijos šviesą. Vyskupo J. Ivanausko homilijos žodžiai paragino piligrimus apmąstyti, kaip svarbu iš amžinojo Romos miesto į savo aplinką, tūkstantmečio Lietuvai parsinešti apaštalo Pauliaus tarnavimo užsidegimą, persunktą paties svarbiausio – meilės artimui dvasios, remtis jo dvasingumu, kurio centre – Kristaus meilė.

Ypač jaudinančias šv. Mišias lapkričio 25 d. rytą piligrimai šventė Lietuvių koplyčioje Vatikano Šv. Petro bazilikos požemiuose. Prie Aušros Vartų Gailestingosios Motinos paveiklo buvo meldžiamasi už Lietuvą ir jos Bažnyčią, kad ji pajėgtų priimti šių dienų iššūkius. Liturgijai vadovavęs arkiv. S. Tamkevičius per homiliją piligrimams sakė: „Šią valandą meldžiamės Šv. Petro bazilikoje, prie pirmojo popiežiaus kapo. Šis apaštalas, kuriam Kristus pavedė vadovauti Bažnyčiai, mums yra labai artimas. Jis buvo pilnas geros valios ir gražiausių ketinimų, jis pirmas išpažino Kristaus dievybę, tačiau pirmas išsigynė Kristaus, kai pateko į sunkų išbandymą. Petras norėjo sekti paskui Kristų, bet prieš tai jam reikėjo pereiti dvasinės brandos kelią – pamažu suvokti, kad be vargo ir aukos tai padaryti neįmanoma. Mūsų piligrimystė Romoje – tai proga pamąstyti apie Bažnyčią, kuriai priklausome, ir atsakyti į klausimą: ką asmeniškai man reiškia šis priklausymas?“ Ganytojas ragino, turint proga prisiliesti prie dvasinio Bažnyčios lobyno, piligrimystę priimti kaip dovaną ir širdimi pajusti Bažnyčios dvasią, žvelgiant į kitų pasiaukojamo tikėjimo pavyzdį patiems juo augti ir padėti augti tikėjimo broliams ir sesėms. Po šv. Mišių buvo suklupta maldai prie popiežiaus Jono Pauliaus II kapo Bazilikos kriptoje.

Išskirtinė piligriminių maršrutų diena buvo lapkričio 26-oji, kai buvo dalyvaujama Šventojo Tėvo Benedikto XVI bendrojoje trečiadienio audiencijoje.



Kauno arkivyskupijos piligrimai į Lietuvą sugrįžo dėkingomis už piligrimystės dovaną širdimis Šventajam Tėvui, savo ganytojams, kunigams, Lietuvių šv. Kazimiero kolegijos bei svečių namų vadovams ir tarnautojams, kitiems kelionės rengėjams, taip pat ir vieni kitiems už krikščionišką bendrystę visoje kelionėje.

Kauno arkivyskupijos spaudos tarnyba

Kauno arkivyskupijos piligrimai dalyvavo audiencijoje su Benediktu XVI-uoju

Lapkričio 26 d. į Romą Šiluvos Jubiliejaus baigiamosioms iškilmėms atvykę Kauno arkivyskupijos piligrimai dalyvavo trečiadienio audiencijoje su popiežiumi Benediktu XVI. Bendrojoje audiencijoje dalyvavusius lietuvių piligrimus Ganytojas pasveikino lietuviškai.

Nemaža, apie 150, lietuvių piligrimų grupė nuo ankstyvo ryto rikiavosi Šv. Petro bazilikos prieigose drauge su tūkstantine įvairių pasaulio kraštų džiaugsminga ir spalvinga maldininkų minia ir su jauduliu širdyse rengėsi iš taip arti pamatyti Šventąjį Tėvą, iš jo lūpų išgirsti katechezę, drauge su juo pasimelsti ir būti jo palaiminta. Lietuvių grupei didžiulėje pilnutėlėje popiežiaus Pauliaus VI audiencijų salėje teko vietos gana arti pakylos; ji išsiskyrė salėje išskleidama didžiulę Lietuvos vėliavą.

Tą dien bendrojoje audiencijoje dalyvavo ir tomis dienomis drauge su delegacija Romoje viešėjęs Kilikijos armėnų katolikosas Aramas I. Savo kalboje Šventasis Tėvas tęsė katechezę apie apaštalo šv. Pauliaus mokymą, konkrečiai – apie nuteisinimą tikėjimu. „Tikintieji žino, – kalbėjo popiežius, – kad jų tarpusavio meilėje, Šventosios Dvasios dėka, yra įsikūnijusi Kristaus meilė. Nuteisinti tikėjimo į Kristų dovana, tikintieji yra pašaukti gyventi liudydami artimo meilę, nes meilė yra pagrindinis matas, pagal kurį būsime teisiami.“

Keliomis kalbomis paskelbęs savo mokymą Šventasis Tėvas vėliau pasveikino įvairių vietinių Bažnyčių atstovus. Lietuvių piligrimus popiežius pasveikino lietuviškai pasakydamas: „Nuoširdžiai sveikinu lietuviškai kalbančius piligrimus. Brangieji, dėkoju už Jūsų dalyvavimą ir, pavesdamas Jus ir Jūsų šeimas motiniškai Mergelės Marijos globai, visiems suteikiu savo



palaiminimą. Garbė Jėzui Kristui ir Marijai!“ Į popiežiaus pasveikinimą lietuviai atsakė jam dėkodami plojimais ir darniai sudainuodami: „Viens du trys, graži Lietuva“, jiems draugiškai paplojo kiti audiencijoje dalyvavę piligrimai. Šventasis Tėvas suteikė drauge su juo

pasimeldusiems piligrimams apaštališkąjį palaiminimą. Po audiencijos joje dalyvavę vyskupai asmeniškai pasveikino popiežių.

Kaip vėliau Italijos saulės nutviekstoje Šv. Petro aikštėje lietuviams piligrimams pasakojo Kauno arkivyskupijos augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, šio pasveikinimo metu Šventasis Tėvas prisiminė, jog jo pasiuntinys Šiluvos Jubiliejuje kardinolas Joachimas Meisneris perdavė jam lietuvių dovaną ir daug papasakojo apie savo vizitą Lietuvoje. Benediktas XVI paprašė pasveikinti jo vardu visus Šiluvos piligrimus, taip pat Kauno arkivyskupijos kunigus bei tikinčiuosius.



Kauno arkivyskupijos spaudos tarnyba

Šv. Mišios iš Šiluvos bazilikos - tarptautiniu „Marijos radijo“ tiltu

Lapkričio 29 d., šeštadienį, 18.30 val. iš Šiluvos Švč. M. Marijos Gimimo bazilikos per „Marijos radiją“ buvo tiesiogiai transliuojamos šv. Mišios į 50 pasaulio šalių, kuriose veikia pasaulinė MR stočių šeima (aprepianti apie 500 milijonų gyventojų, o MR transliacijų klausosi apie 5 proc. žmonių).

Šias šv. Mišias, pradedant naujuosius Bažnyčios liturginius metus, Šiluvos bazilikoje celebravo ir homiliją pasakė Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius.

Arkiv. S. Tamkevičiaus homilijoje nuskambėjo prasidedančio advento žinia: „Dievo Žodis pirmąjį advento sekmadienį primena svarbią žinią apie amžių pabaigą ir Žmogaus Sūnaus atėjimą. Šio atėjimo mes turime budėdami laukti.“ Pasak ganytojo, šiuo budėjimo ir laukimo metu svarbu neįsitraukti į daiktų ir prekybos muges, bet gilintis į apreikštą Dievo žodį, jį skaityti, apmąstyti ir juo remtis, pasinaudoti Kristaus kryžiaus vaisiais, visų pirma – Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentais.

Primindamas, kad Švč. M. Marija veikė ne tik Jėzaus gyvenimo atkarpoje, bet ir visoje Bažnyčios istorijoje, arkiv. S. Tamkevičius pasibaigus į Švč. M. Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 metų Jubiliejų aptarė kaip ypatingą įvykį, paskatinusį apmąstyti Švč. M. Marijos vaidmenį ne tik pavienio tikinčio žmogaus gyvenime, bet ir visoje tautos istorijoje. Ganytojas pabrėžė tautos dėkingumą Dievo Motinai už nuolatinę jos globą istorijos sunkmečiais, kuris išreiškiamas puoselėjamomis Šiluvos šventovėmis, aplankytomis ir malda pagerbtomis ir popiežiaus Jono Pauliaus II. Kaip neatskiriamą lietuvių kataliko gyvenimo dalį ganytojas pristatė Rožinį, kurio koplytstulpiai pastatyti Šiluvoje. „Jei pasisekė be dvasinių nuostolių pereiti ilgą Gulago kelią, jei leido nepadaryti kompromisų, išduodant įsitikinimus už laisvės pažadą, už viską esu dėkingas Dievo Motinai Marijai, kurios Rožinis buvo anų dienų neperskiriamas mano

palydovas. Tą patį galėtų paliudyti daugelis gerokai ilgiau ir sunkiau už tikėjimą, Bažnyčią ir Tėvynę kentėjusių lietuvių“ – sakė arkivyskupas.

Pamokslas per „Marijos radiją“ buvo verčiamas į vietines pasaulio šalių kalbas. Tad jo savo gimtąja kalba „Marijos radijo“ tinklu galėjo klausytis ir žinią apie Lietuvos Bažnyčią bei Šiluvos Marijos apsireiškimą išgirsti įvairiuose pasaulio kampeliuose išsibarstę tos pačios Dievo vaikų šeimos nariai.

Liturgijos metu giedojo Kauno sakralinės muzikos mokyklos „Pastoralės“ ir „Giesmės“ jungtinis choras, diriguojamas Nijolės Jautakienės („Giesmės“ meno vadovė Salvinija Jautakaitė Hargreaves, „Pastoralės“ meno vadovė ir dirigentė Nijolė Jautakienė).

Kauno arkivyskupijos spaudos tarnyba

Marijos diena Šiluvoje

Gruodžio 13 d., besirengiant trečiajam advento sekmadieniui, Šiluvoje paminėta Marijos diena. Vidudienį, kaip ir kiekvieno mėnesio 13-ąją, Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje šv. Mišias aukojo Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, koncelebravo arkivyskupijos augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, Vilkaviškio vyskupas emeritas Juozas Žemaitis MIC, taip pat Kauno I dekanato kunigai, gausiai atvykę patarnauti piligrimams. O jų būta taip pat labai daug ir vos tilpta Bazilikoje.

Sveikindamas visus, tądien atvykusius dalyvauti Marijos dienos pamaldose, arkiv. S. Tamkevičius paragino Viešpaties Gimimo šventes pasitikti gražiomis širdimis ir pakvietė drauge melstis, kad ne tik Bažnyčios ištikimieji, bet ir visi tautiečiai kaip dera tikriems katalikams joms pasirengtų. Per šv. Mišias giedojo Šiluvos parapijos choras.

Homiliją pasakęs arkiv. S. Tamkevičius skyrė ją Dievo malonės temai, tos pačios malonės, kurios pasaulio Gelbėtojo Motina Marija buvo pilna – „tiek, kiek jos gali prisipildyti žmogiškoji prigimtis“. Pasak ganytojo, Dievo malonė skirta kiekvienam žmogui. „Mes nesame nei apleisti, nei vieniši. Su mumis, mumyse gyvena pats Dievas“, – sakyta homilijoje drauge perspėjant, kad Viešpaties malonė gyvena mumyse tiek, kiek esame pajėgūs ją priimti. Ganytojas iškėlė Bažnyčios vaidmenį, išpažinties, Eucharistijos svarbą atsiveriant Dievo malonei. „Čia, Šiluvoje, be kitų prašymų, paprašykime: Šiluvos Marija, Dievo Sūnaus Motina, padėk kiekvienam iš mūsų išsaugoti Dievo malonę savo širdyje ir kasdien už ją dėkoti“, – užbaigdamas sakė arkivyskupas.

Prieš suteikdamas ganytojišką palaiminimą arkiv. S. Tamkevičius pasveikino t. Gintarą Vitkų SJ, minintį 50 metų amžiaus jubiliejų, o visiems pamaldų dalyviams palinkėjo likusias 10 dienų iki šv. Kalėdų pasistengti praleisti krikščioniškai giedriais veidais.

Šias pamaldas iš Šiluvos, kaip ir kiekvieną mėnesio 13-ąją, savo klausytojams tiesiogiai transliavo „Marijos radijas“.

Kauno arkivyskupijos spaudos tarnyba

Šiluvos reikšmė lietuvių tautai

Kęstutis A. Trimakas

Atsakysime į klausimą, kokia yra Marijos su Kūdikiu Šiluvoje apsireiškimo reikšmė pirmiausia mums, lietuvių tautai, o paskui – gal ir kitoms tautoms.

Įvykio svarba tautai

Tautoje žmonės išgyvena įvairius įvykius – vieni gali būti svarbūs tik kai kuriems žmonėms, kiti – visai tautai. Jei svarbus tik kai kuriems žmonėms, tai tą įvykį atsimeina tik tą įvykį patyrę žmonės. Bet jei išgyventas įvykis yra svarbus visai tautai, tai jis prisimenamas ar turėtų būti prisimintas visos tautos arba kuo daugiau žmonių tautoje, kad ta patirtis – džiugai ar skaudi – ir jos atsiminimas žmones jungtų į tautą, tarsi į vieną šeimą. Kuo labiau įvykius išgyvena kartu, tuo tampriau tauta sugyvena. Nubyra tik tie, kurie tautos išgyventuose ar išgyvenamuose įvykiuose ir jų atminime nedalyvauja.

Tauta turi gyventi istorine atminties sąmone. Įvykis gali būti svarbus ir reikšmingas tautos gyvenime – pavyzdžiui, krašto nepriklausomybės paskelbimas. Įvykis taip pat gali būti svarbus tautai dvasinėje plotmėje, – pavyzdžiui, tautos krikštas. Prie dvasiškai reikšmingų įvykių mūsų tautoje priklauso Švč. Marijos su Kūdikiu apsireiškimas Šiluvoje. Kuo labiau jį protu ir širdimi suvokiame, tuo aiškiau mums atsiskleidžia jo svarba. Ir kuo vaizdingiau jis įsminga į mūsų vaizduotę, tuo įtakingesnis jis gali mums tapti. Šiluva gali mums padėti suvokti mūsų tautos dvasinį pašaukimą.

Motina mūsų tautai parodo Dievo Sūnų.

Kai klausiamo, kas Šiluvoje apsireiškė, daugelis atsako, kad tai Marija. Kai kas dar prideda, kad ji apsireiškė “su Kūdikiu”. Imant žmogiškai, – taip. Marija stovėjo ant akmens, verkė ir paklausta atsakė, kodėl ji verkia.

Tačiau Motinos visas dėmesys buvo nukreiptas į Kūdikį. Tam ji laikė Jį ant rankų, rodydama regėtojams ir visiems, kurie girdės apie tą įvykį. Tiesa, kad Kūdikis tylėjo, bet savo buvimu Jis dieviškai liudijo: patvirtino tai, ką kalbėjo Jo Motina. Visas apsireiškimas priminė didįjį Dievo Apreiškimą, sudėtą Šventajame Rašte: *Dievas-su-mumis*, Marijos kūdikiu atėjęs, būti su mumis. Kaip Didžiojo Apreiškimo, taip ir šio apsireiškimo centre buvo vien tik Jis.

Tačiau verkė Motina ne dėl Sūnaus – ne Jis buvo kuo nors nuskriaustas, bet, negarbindami Jo, *Dievo-su-mumis*, žmonės nuskriaudė save... Jie buvo tapę apgailėtini vargšai – vargšai dvasia – kai Jis čia pat, atėjęs jų išgelbėti, o jie, kaip kurmiai, knisosi žemėje. Nedėkingi, nekilnūs, nelaimingi, negarbino čia pat su jais esančio Dievo.

Dvasinės krizės metu Motina Marija buvo atnešusi savo Dievą, tapusį žmogum ir jos Sūnum, mūsų tautai Jį pagarbinti, kaip Betliejuje Jį garbino piemenėliai ir išminčiai. O tuo metu Šiluvoje pirmi pakviesti kaip tik buvo Lietuvos laukų piemenėliai ir Apreiškimo knygas studijavę išminčiai. Jie pirmi atstovavo mūsų pasimetusią tautą.

Piemenėliai sakė, ką matė. Sakė tėvams, o tie kaimynams. Taip žinia pasklido aplinkui. O Raštą studijavusieji mokytojai, pagalvojo ir nutarė, kad tai buvo piktosios dvasios darbas. Kaip jie galėjo taip nuspręsti? Šėtonas juk neliūdi, bet džiaugiasi, kad Dievas negarbinamas. Šėtonas neverkia, bet triumfuoja, kai jam pasiseka žmones paskandinti žemės rūpesčiuose. Kaip Raštą sudijavusieji galėjo nuspręsti, kad Šiluvos apsireiškimas buvo piktosios dvasios darbas?

Pasklidusi žinia pasiekė aklą šimtametį senelį. Nuvestas į apsireiškimo vietą, jis staiga atgavo regėjimą ir parodė, kur buvo užkasta skrynia. Tikrai, pakasus, buvo rasta skrynia, o jos viduje – arnotas šv. Mišių aukai, Švč. Marijos su Kūdikiu paveikslas ir katalikų bažnyčiai skirtos žemės nuosavybės dokumentas. Tie daiktai buvo priemonės – žmonėms Dievo Sūnaus skirtos dovanos, kuriomis galėjo būti garbinamas Jis pats.

Lietuvai apsireiškusios Motinos vaidmuo

Marija atliko visokeriopą jai Dievo skirtą vaidmenį. Ji tai atliko kaip Dievo Sūnaus žmogiškoji motina ir kaip visų žmonių dvasinė motina.

Marija, kaip *Motina*, dalinosi su mumis, savo dvasiniais vaikais, savo meile, tapusia širdies skausmu, išreikštu ašaromis.

Marija, kaip žmonijos *Išganytojo Bendradarbė*, dalijosi su Sūnumi Jo sielos, širdies ir kūno kančia ir mirtimi žmones išlaisvinti iš blogio vergovės.

Marija, kaip *Evangelizuotoja*, Lietuvai skelbė skaidrią tiesą apie Sūnų – žodžiais, kad Jis – Dievas, vertas pagarbinimo, ir Dievo Sūnus, ir jos žmogiškasis sūnus (tie tvirtinimai, ypač buvo nukreipti prieš tuo metu Lietuvoje plintančias, individualiu aiškinimu grindžiamas klaidas).

Marija visu savo apsireiškimu žmonėms Šiluvoje buvo *žmonių Užtarėja*, o taip pat nurodė mums ką daryti, kad taptume verti užtarimo pas Dievą.

Kaip *Dievo malonių Tarpininkė*, Marija perdavė Dievo malones lietuvių tautai – net tas, kuriomis Radvilo Juodojo sūnūs ir daug kitų įsitikino katalikiškojo tikėjimo tikrumu. Dievo malones-dovanas simbolizavo ir apsireiškimą daiktai. Marija stovėjo ant akmens-altoriaus, Lietuvai atnešusi Sūnų-Kūdikį (Dievo Avinėlį). O per praregėjusį (ne tik akimis, bet ir tikėjimu) aklą senelį buvo atrasti svarbūs Dievo malonių-pagalbos simboliai: Kristaus aukos liturginis arnotas su kryžiumi (kunigystės simbolis), Dievo Sūnaus ir Jo Motinos paveikslas, kaip žmonijoje ir Bendrijoje svarbiausių asmenų atvaizdas, ir Dievui priklausančios nuosavybės dokumentas, įrodantis, kad Dievui priklauso ne tik žemė, bet, svarbiausia, blogiui nebeprisivergiančios, bet Dievui atsiduodančios, gyvą Dievo šventovę sudarančios širdys.

Tokioje rimtoje krizėje Marija atliko savo daugialytį vaidmenį. Šiluva tapo Marijos glėbiu lietuvių tautos vaikams. To motiniško glėbio apgaubti, daugelis jų leidosi paveikiami. Patyrę tai reformacijos laikais, bėgo į Šiluvą ir kitais kritiškais laikais semtis ištikimybės ir tikėjimo, ypač sunkiu caro ir sovietų okupacijos metu. Todėl ir Jonas Paulius II, iš popiežių pirmasis atsilankęs Šiluvoje, 1993 metais lietuviams sakė: “Atkeliavau čia, į Šiluvą, padėkoti Dievui, kad jums davė jėgos įveikti tuos išmėginimus”.

Apsireiškimą poveikis kitoms tautoms

Marijos apsireiškimą vieta tampa Dievo traukos vieta to krašto žmonėms, tačiau, sužinoję ir kitų tautų žmonės pajunta trauką, atsilanko ir semiasi Dievo malonių. Taip yra ir su Šiluva.

Ką ypatingo gali reikšti Šiluva kitų tautų žmonėms? Be abejo, ypatingai daug gali reikšti toms tautoms, kurios praeityje išgyveno ar dabar išgyvena panašią dvasinę krizę, kaip išgyveno mūsų tauta 16-ajame ir 17-ajame šimtmečiuose: 1) konfliktą tarp skirtingų konfesijų ir 2) konfliktą tarp apgaulingos žemės vilionės ir tikro Dievo dvasinės traukos. Kaip reformacijos metu aštrus buvo konfliktas tarp skirtingų konfesijų, taip šiais laikais itin aktualus yra konfliktas tarp supasaulėjimo ir ištikimybės Kristaus tikėjimui, popiežiaus Jono Pauliaus II sumaniai charakterizuotas kaip konfliktas tarp gyvybės ir mirties *kultūrų*. Ir vienam, ir kitam konfliktui sėkmingai išspręsti Šiluvoje apsireiškęs Dievo Sūnus ir Jo Motina duoda pergalę užtikrinančią malonę.

Pašaukimas mūsų tautai šiais laikais

O koks gali būti mūsų tautos pašaukimas šiais laikais? Kai šiuo metu daugelį kraštų pasaulyje yra palietusi viliojanti, bet ir pavergianti žemės trauka, dėl ko nukriukšcionėjo daugelis Europos kraštų, kyla klausimas, kokiai traukai atsiduos mūsų tauta, kuri irgi yra kryžkelėje: ar pasiduos žemės, ar Dievo traukai?

Lietuvių tauta – pati jauniausia katalikiška tauta, jos krikšto laikų pradžioje krizę atlaikė, ar bent, apsireiškusio Kristaus ir Jo Motinos pagalba laimingai grįžo prie Jo Evangelijos... Bet sunkumai nesibaigė. Karai, maras... Visas kraštas pateko po rusų caro jungu, religinė priespauda, verčianti išsižadėti katalikybės ir priimti ortodoksų provoslavų tikėjimą. O tada, po trumpo nepriklausomybės laikotarpio ilgas religijos priepaudos net persekiojimo laikas. Daugumas tyliai nusilenkė jungui. Nedidelė dalis priešinosi... Sėmėsi tikėjimo stirpybės iš Šiluvos. Atgavusi nepriklausomybę, tauta Šiluvoje pasiaukėjo Švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai 1991 metais. Ar ištešėtas bus tas pasiaukojimas? Ar sėkmingai atsinaujins dabar tauta, švenčianti Šiluvos apsireiškimo 400 metų sukaktį?

Tautoje tiek daug tų, kurie vien geidžia žemės gėrybių. Ar pakankamai ryžto turi tikintieji apsispręsti už Kristų? Kuri trauka nulems? Kuri daugiau įkvėps: Marijos ir jos Sūnaus širdžių trauka ar viliojanti, bet sielas pavergianti žemės gėrybių trauka? Nuo to priklausys, ar mes, kaip tauta, bent kiek į gera paveiksime aplinkines kitas tautas...

Dabar sprendžiamas ne vien Lietuvos, bet ir nukrikščionėjusios Europos, o taip pat gal ir viso pasaulio dvasinis likimas... O Marija anuomet prieš 400 metų ruošė lietuvių tautą pabusti... ne tik kovoti prieš klaidas, bet ir apsispręsti garbinti Kristų.

Kvietimą iš Dievo gavusiems niekada negalima sakyti “gana”...

Katechezės pabaiga.

© Šiluvos žinia Išeivijoje
siluva.iseivijoje@gmail.com

Lithuanian Roman Catholic Federation of America, 4545 W. 63rd Street, Chicago IL 60629, U.S.A.

www.sielovada.org ◇ www.siluva.lt